

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שביעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

פרשת
בלק
שנת
תשפ"ד
גליון 262

זעקת "תורה" הקדושה!

הוראה "למעשה"

תורה, תורה, און נאר תורה!! תורה, תורה, ורק תורה!! זוהי הזעקה הגדולה הנשמעת בגלגל העולם, מפה קדשו של רשכבה"ג מרן הגר"ד לנדו שליט"א בתקופה "סוערת" זו. ששונאי תורה רח"ל רוצים להפריע ח"ו ללומדי התורה. והוסיף מרן שליט"א בימים אלו "הוראה למעשה", אשר היא בכלל "ועשית ככל אשר יורוך", [כפי שנתפרסם דבריו החוצבים שאמר לאברכים במעונו]: "חובת כל בן ישיבה וכל אברך כולל "שלא להתעסק" בכל מה שמדובר סביב עניני הצבא, וההוראה שלא להתייצב בלשכות הגיוס היא הוראה ברורה בשב ואל תעשה, אבל החיוב "המעשי" של בני התורה הוא, להשקיע עצמם במעמקי עיון התורה ולהגות בתורה יומם ולילה. ואדרבא כעת חובה זו גדולה שבעתים, כיוון שזקוקים אנו לזכויות רבות בכדי להינצל מכל הקמים עלינו, וראו כל עמי הארץ כי שם השם נקרא עליך ויראו ממך", ע"כ. א"כ עלינו להתמקד בדבר זה, לעשות כהוראת מרן גאון ישראל שליט"א, לחזק ולהתחזק בדבר גדול זה, "להיות שקוע כל כולו בעיון והתמדה בתורתנו הק".

הפסק ותבטל הגזירה", ולא שאדם אחד ילמד כל הזמן, רק כל אחד ילמד כמה שעות, ובסך הכל שלשה ימים יהי "רק תורה". וכך היה הסדר בוולוז'ין, שכל הלילה למדו, ולא שאחד למד כל הלילה, רק אחד למד עד שתיים עשרה, והשני משתיים עשרה עד שתיים, ואחר משתיים עד ארבע, ואח"כ אחד מארבע עד שש, וכך כל הזמן לא היה ריק.

וכך עלינו לעשות שבישיבות יעשו "משמרות לימוד למשך שלשה ימים" כדי לבטל הגזירה הנוראה. וזכינו שבמשך היום כתב לבני ישיבתו הק' "ארחות תורה", ואח"כ כ' לכל בני הישיבות - בהאי לישנא

בס"ד לבני הישיבות שלו וברכה לנצח היות שיש קיטרוג גדול מאוד ויכול לגרום הרס מקומות התורה בארץ ישראל, ראינו צורך להשתמש במה שיעץ הרמח"ל זצ"ל ללמוד ג' ימים מעת לעת ברציפות ע"י שכל אחד יקבל ללמוד כמה שעות רצופות במשמרות.

ויש לקוות כי יהי סיעתא דשמיא ונזכה להמשיך לימוד התורה ויתרבה עמליה ולומדיה, כן יהי רצון א. ס. כ"א תמוז תשע"ב לפ"ק

א. ל. שטיינמן

"עצת ה"

והנה לפני שתיים עשרה שנה בחודש זה, ה' ג"כ נושא זה על הפרק במלא העו, וראוי להביא האריך שהקב"ה שם בפי מנהיגי הדור בכל דור ודור, את הדבר שצריך לומר, כי גם אז אמר רבנו ש"החיוב ללמוד ברציפות", עד שהוסיף ג"כ לבקש שיעשו עצת הרמח"ל כדלהלן, והגבי מעתיק ממש"כ אז בפרי חיים.

לב מי לא ירגיש סערת רוח נורא, כאשר עולם התורה בארץ ישראל נמצא בדיון קשה, ועל פניו של רבינו (שליט"א) [זצוק"ל] נרגשת "הדאגה העצומה" מה יהיה גורלם של כל עשרות אלפי בני התורה הנמצאים בדיון אצל... והתבטא רבינו כי דוקא בימים אלו - בין המצרים" מתעוררים הדברים הקשים האלה.

וכמובן הכל פונים לתל תלפיות תפילה - מה עלינו לעשות? מה עלינו לתקן? וכידוע מרן כדרכו בכל פעם אינו ממחר להשיב, רק חושב וחושב, ואמנם "לא פסיק פומי מלומר תהלים" כבר תקופה ארוכה, ואומר לכולם "שהתפילה בכוחה לבקוע רקיעים ולשדד מערכות", רק צריך שתהא תפילה "מעומק הלב", - וה' יראה ללבב.

ומזכיר מה שמביא מרן הגה"ק ר' אלחנן וסרמן הי"ד בשם הגר"א כי כשיש חלילה וחס גזירה, היינו שיש קטרוג למעלה, ה' ירחם. וכדי לבטל קטרוג, "לא יועילו הבהרות" וכדו' רק על ידי שיעלילו "להסיר את הקטרוג", וזה שייך ע"י "תפילה".

אך כיום זכינו בהארת פני מלך חיים, כאשר שאל תלמיד חכם אחד בתמימות לרבינו, וואס דארף מען טאהן? - מה צריך לעשות?

והשיב לו רבינו בהאי לישנא, צריך ללמוד ולא לדבר.. ובישיבות ובכוללים אפילו לומדים, אבל באמצע יוצאים לרבע שעה עשרים דקות ומפטפטים, והיה צריך לשבור את הראש האין להבין את התוס' ובמקום זה עוסקים ב... ונשאל האם הכונה ללמוד בלי הפסקה? והשיב - כן.

עצת ה"רמח"ל"

והוסיף מה שכתוב כי כשהיתה גזירה לפני כמה מאות שנים, אמר בעל המסילת ישרים - הרמח"ל זצ"ל "שילמדו שלשה ימים בלי

חיזוק "התורה"

והיות שזימן לי הקב"ה דרשה שנשא רבנו בתאריך "ג' תמוז" תש"ס, [בישיבת גבעת שאול], ובסוף מדבר על גודל החשיבות של לימוד "ברצף", והדברים נסובים על פרשת בלעם, נביא בעז"ה מתוך הדברים.

מתחילה הרחיב רבנו להוכיח, שעל אף שחסד זה דבר "גדול מאד", בכל זאת "אינו דומה לתורה שהיא העיקר", וזה בעיקר

"צריך חיזוק".

ולכן כל החצים שהיצר הרע יורה, הם נגד "תורה", כי כשאין תורה, יכול אפי' להיות את כל הדברים שבעולם וח"ו... ורק תורה מועילה, כמו שאחז"ל בראתי לו "תורה" תבלין, ולכן בודאי מה שצריך חיזוק במיוחד יותר משאר דברים זה "תורה", ונראה לומר כמה מלים לחיזוק לימוד התורה.

גם ענוש לצדיק לא טוב

והביא את הגמ' בברכות (דף ז' א') על בלעם הרשע שהיה יודע לכון אותה שעה שהקב"ה כועס בה, ומביאה הגמ' מעשה שהיה צדוקי אחד שה' דר בשכנות לר' יהושע בן לוי, שה' מצער מאד את ר' יהושע בן לוי עם שאלות על פסוקים, ורצה ריב"ל לקללו "באותו רגע" שהקב"ה כועס, ובסוף נתנמנם, אמר ש"מ "לאו אורח ארעא למעבד הכי", [סימן שזה לא דרך לעשות כן], ורחמיו על כל מעשיו כתיב, וכתוב גם ענוש לצדיק לא טוב.

ובתוס' שם הקשו, שהרי צדוקים הם מאלו שמורידין ולא מעלין וא"כ למה שלא יענישנו, ותיצו דהיינו בידי אדם, אבל בידי שמים לאו אורח ארעא להענישם ולהטריחם ולהורגם בידי שמים שלא כדרך בני אדם. והרחיב להעיר כמה דברים בדברי התוס', ואמר כך.

זוד המלך לא זכה לבנות את בהמ"ק

מצינו אצל "דוד המלך", שהכין את כל מה שצריך כדי לבנות בית המקדש, את כל החומר הוא הכין, ואפי' עשה קידוש המקום כמבואר בזבחים (דף כ"ד א'), ובכל זאת אומר לו הקב"ה "לא תבנה בית לשמי, כי איש מלחמות אתה ודמים שפכת".

והרי הדם ששפך דוד המלך לא היה בזה שום עבירה ח"ו! אלא הכל היה כדון וכדת, ולא עבר שום איסור ח"ו, אבל סוף כל סוף הוא "שפך דם", ולכן לזכות לבנות את בית המקדש, נבחר "שלמה המלך".

תכלית הבריאה "תורה"

ועל דרך זה יש לומר גם כאן, הרי ידוע שהעיקר מה שברא הקב"ה את האדם, זה בשביל התורה, כמו שדרשו חז"ל בראשית, בשביל התורה שנקראה ראשית, בשביל ישראל שנקראו ראשית, כי העיקר זה התורה! ועשרים וששה דורות לפני מתן תורה כתוב בחז"ל שנתקיימו בחסדו של הקב"ה, ולמרות שכל קיום העולם תמיד זה חסד, מ"מ אז היה צריך "חסד מיוחד" כדי שהדורות האלו התקיימו.

ואל נחשוב שלא היו באותם דורות צדיקים, אלא היו ביניהם צדיקים גדולים מאד... אבל עדיין לא היה נחת רוח שלם לפני הקב"ה, עד שבא אברהם אבינו והתחיל כבר לעשות מהפיכה בבריאה.

ואח"כ כשה' מתן תורה אז הגיע "השיא", והיה אז הקב"ה שמח מאד מאד, כמו שכתוב שהיו דומים כלל ישראל, "ככלה שנכנסה לחופה" עם הקב"ה, ומה שה' לפני מתן תורה היה הכל רק "חסד", נמצא שמתן תורה זה "התכלית של כלל ישראל! התכלית של הבריאה!"

תכלית כח הדיבור "לדבר תורה"

ובמה הוא עיקר עסק התורה - בפה! א"כ הדבר "הכי יקר", הדבר הכי חשוב מה שיש בעולם, זה "הפה", והדבר החשוב הזה, הקב"ה לא רוצה שישתמשו בו "לרע", אפי' לדבר שצריך.

ולכן אף שבודאי ע"פ דין מורידין, דצדוקין מורידין ולא מעלין, אבל בכל זאת לאו אורח ארעא להשתמש בשביל זה עם הפה! היות והפה נוצר "בשביל עיקר הבריאה" שזה התורה! ולא ראוי להשתמש בו לדברים אחרים. ושאר אברים כמו ידיים, בודאי עושים בהם ג"כ מצות, אבל זה לא העיקר, רק מה שאדם נוצר עם פה, זה בשביל לדבר דברי תורה. וכמו שחז"ל אומרים בחולין (דף פ"ט א') מה אומנותו של אדם בעולם הזה ישים עצמו כאלם, יכול אף לדברי תורה, תלמוד לומר צדק תדברון...

הפה צריך לשמש רק לתכלית שנברא בשבילו אם אדם רוצה להשתמש עם הדבר שזה העיקר של הבריאה, "הכלי" שבשביל זה ברא הקב"ה את האדם שיוכל לדבר, כדי שיזכר עם זה בשבחים של הקב"ה - לתורה! הפה החשוב כ"כ שנוצר בשביל המטרה הזו, "אי אפשר להשתמש בו לרע", ועל זה נשאר ורחמיו על כל מעשיו, וגם ענוש לצדיק לא טוב, ואפי' שכאן לא צריך לרחם, אבל עם הפה - לא! זה מה שנתחדש לו, עכשיו אחרי המעשה.

כמה "אוסר" לאדם שיכול לנצל "כל עתותיו" לתורה! א"כ אנו רואים עד כמה אדם צריך לדעת כי "העיקר מה שיש לו" זה תורה! ובפרט "בני תורה" שיש להם את האפשרות, מה שלא כל אחד זוכה לזה, כי יש אנשים שלרגלי פרוסתם הם צריכים לעמול בדברים אחרים, ואין להם אפשרות לנצל את כל היום שלהם לתורה, ואמנם הם ג"כ יהודים טובים, אבל כמה "אוסר" יש לאדם שיכול לנצל ולהשתמש בדבר שזה העיקר של הבריאה... לכן היצר שם את כל החצים שלו לבטל תורה...

ללמוד ב"רצף" כדי "שלא יחלש" כח התורה

ומה שהוא משיג "יותר תורה", והוא יכול "להבין יותר" תורה, הוא יכול להפיק מזה תועלת גדולה, ולגדול להיות "גדול בתורה", וגם מצד עצם המצוה, שיש לו יותר אפשרות לקיים "כל רגע ורגע" מצות תלמוד תורה, איזה אושר יש בזה!

ולדאבוניו לא כ"כ מבינים את זה, וממילא לא מוצלים את הזמן כמו שצריך, והרבה פעמים אפי' אם לומדים, אבל במשך הזמן יוצאים קצת... ומתעסקים בעוד דברים, "ולא לומדים ברצף", ועושים כל מיני דברים שהם סיבה שכח התורה יוחלש, וזה מעשה היצר! אלא כל אחד צריך לראות "ללמוד ברצף".

האיש "המאוסר" בעולם

וכל מה שיתחזק יותר בתורה הוא יהיה "האיש המאוסר", גם בזה וגם בבא, "גם בעולם הזה יהי מאוסר", כמו שאמרו חז"ל באבות (פרק ו') אשריך "בעולם הזה" וטוב לך בעולם הבא... ובודאי כי מי "שיקח את עצמו בידים", ויקבל על עצמו "קבלה חזקה" להתנהג כך, "כל החיים שלו יהיו אחרת", כל החיים! והקב"ה באמת יעזור שכל אחד יתחזק, ויזכה להיות גדול בתורה ויראת שמים, כחפץ הקב"ה.

הירות "משאננות"...

ורואני "חובה" להעתיק מאותה תקופה, משפט חד וברור מרבנו, להבהיר "על מה הפחד הגדול".

על טענת האנשים השאננים האומרים - וכי תעלה על דעתך שיגייסו עשרות אלפי בני תורה, וכי לאן יקחו אותם! אומר רבינו שאינו כן, כי אף אם חס ושלום יצליחו "לקחת אחד!" כבר "יתרופך כל עולם התורה..." רח"ל!!!

"פני ליי"ש" אינו...

אוי נא לנו, בהסתלק מעמנו עוד תלמיד חכם יקר, מטובי האברכים בכלל פוניבז', ומשתתף קבוע בשיעורי רבנו, הרה"ג ר' יהודה לייב הלוי שולזינגר ז"ל.

אנא אבינו שבשמים, חוס ורחם עלינו, ועל פליטתנו, ולמנוע משחית ומגיפה מעלינו, ולא יוסיף מלאך המשחית ללקט שושנים מן הכרם.

ר' יהודה ז"ל, הי' ידוע למתמיד גדול, וחכם גדול, עם "לב זהב", וברוב חכמתו וטוב לבו, הי' משלב הערות מיוחדות עם שמות הנושאים ונותנים עמו, והו"ל ספרו הנחמד "פני לייש", שזכה עוד להביא לרבנו את הקונטרס הראשון.

ולע"ג נביא ממש"כ בשעתו בפרי חיים [ר"א] שאלה ותשובה שנשא ונתן עם רבנו.

הק' הרה"ג ר' יהודה ל. שולזינגר (שליט"א) ז"ל אהה דאין עוברין בבל יראה רק על כזית, מ"ט לא נימא כתותי מיכתת שיעורי, ונמצא שלעולם אין שיעור "כזית" חמץ, עכ"פ לר' יהודה דאין ביעור חמץ אלא שריפה.

והשיב רבינו, דכיון שחמץ של הפקר אין צריך לבער, נמצא דאין הדבר מצד עצמו טעון שריפה, אלא שהבעלים של החמץ מוטל עליו לשרפו, ובזה לא שייך לומר דכתותי מיכתת, ועוד הרחיב רבנו, אך קצר הגליון...

ולחביבותי דמילתא חכימא דילי, אביא הערה יפה מתוך ספרו הנחמד.

הנה רבנו הי' מביא מספר אגדת אליהו [לבעל השבט מוסר] שכתב מדברי המקובלים ז"ל שאלהו מתחלה היה מלאך, ובבריאת האדם קטרג, ומשום זה השליכו הקדוש ברוך הוא כאן למטה, כדי שיהנה מן האדם, וזהו דכתיב ותשלך אמת ארצה, שהיה אחד מכת האמת שקטרגה בבריאת האדם, באומר כולם מלאים שקרים וכו', וזהו הטעם שעלה למרום, יען חזר לשורשו הראשון שהיה מלאך עכ"ל.

והעיר ע"ז הנפטר ז"ל מפסוק מפורש במלכים, שאמר להקב"ה "לא טוב אנכי מאבותי" הרי שהיו לו אבות, וא"כ אינו מלאך, וצ"ע.

המקום ינחם את נוי"ב הרבנית החשובה תחי, ובניו החשובים שיחי, ואחותו הרבנית טורק תחי אשת ידידינו הגה"צ ר' יוסף צבי שליט"א ובני משפחתו יראי ה', בתוך שאר אבלי ציון וירושלים.

"אוהבים דבריה" - (נסיעות בערב שב"ק

השבוע למדו בסדר הנפלא של "דרשו" את הדין שאין הולכים בע"ש וכו'. ואספר שפעם בקשו שאסע לחזק תלמידים בעכו, ביום שישי, בשעות "הבוקר", ולא הסכים רבינו, על אף שהיו שעות רבות עד שבת. ואמר, שבערב שבת לא נוסעים, רק לדברים "שמוכרחים" לעשות היום.

לתרומות להפצת הגליון השבועי וכן לקבלת הגליון ניתן לפנות למס' 055-7600953 וכן בקול הלשון ובדרשו לאומייל לאורו נלך s31626532@gmail.com וכן ניתן להשיג את הגליון מודפס ברש"י 14 קומה ב' ליד הדלת

לתועלת הרבים ניתן להאזין לדברים על פרשת השבוע מרבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה.

ע"י יבדלה"ט החברותא שליט"א כמידי עש"ק בקו אילת השחר שמספרו 0799-555-555 שלושה 6.